

Pfv.VIII.20.215/2009/4.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Veszeli György ügyvéd által képviselt..... felperesnek a dr. Péchy Kristóf ügyvéd által képviselt..... alperes ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 34.G.302.979/2006. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 16-án 2.Gf.76.243/2007/4. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 24. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán a 2009. május 7. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000,- (Húszezer) forint - ÁFÁ-t is magába foglaló - felülvizsgálati perköltséget. A felperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes tulajdonát képező gépkocsit 2005. január 27-én ismeretlen tettes eltulajdonította. A felperes ügyvezetője a rendőrségen feljelentést tett. Állította, hogy a rendőrségen leadta a forgalmi engedélyt és a gépkocsi egyik kulcsát. A felperes az alperessel fennálló Casco biztosítása alapján kárbejelentéssel élt, amit az alperes a Biztosítási Szabályzat 7/4/4. pontja alapján elutasított.

A jogerős ítélet a felperes felemelt, 2.046.406,- forint és járulékai megfizetésére irányuló keresetét elutasította. Megállapította, hogy az autóhoz két db centrálkulcs és egy db szervizkulcs tartozott. A felperes azonban 2005. február 28-án csak egy db szervizkulcsot és egy db centrálkulcsot bocsátott az alperes rendelkezésére.

A bíróság a meghallgatott tanúk vallomása alapján arra következtetett, hogy a felperes nem tudott elszámolni a három db autókulccsal, illetve nem bizonyította, hogy az indítókulcsot a rendőrségen leadta. A bíróság jogi álláspontja szerint az alperes

helytállási kötelezettsége a Ptk. 540. § (2) és (3) bekezdése alapján nem áll fenn.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokait annyiban módosította, hogy az alperes mentesülése a Ptk. 556. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján következett be. Bizonyítottanak találta, hogy a gépkocsi eredetileg három kulccsal rendelkezett, melyek közül egy kulcs létezését a felperes a szerződéskötéskor elhallgatta. Ez a tény a biztosítás szempontjából lényeges körülmény, ami a biztosító mentesülését eredményezi.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes előadta, hogy a biztosítási ajánlaton két kulcs szerepelt. Az alperes nem tájékoztatta arról, hogy a kulcsok bemutatásával kapcsolatban milyen kötelezettség terheli. Tanúvallomásokkal igazolta, hogy a kulcsok a lopás megtörténtét követően megvoltak, tehát nem játszhattak szerepet a bűncselekmény elkövetésében. E négy tanúvallomás, különösen a felperesi ügyvezető feleségének tanúvallomása cáfolta a feljelentést felvevő rendőrtiszt vallomását, aki úgy nyilatkozott, hogy a feljelentés megtétele alkalmával kulcsot nem vett át.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul sérelmezi a bizonyítékok mérlegelését elsősorban a nem érdektelen tanúk vallomására hivatkozva. A kulcsok számával kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségét illetően előadta, hogy a biztosítási ajánlat kifejezett és egyértelmű kérdésével kapcsolatban az alperest önálló tájékoztatási kötelezettség nem terhelte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Nem tévedett a bíróság annak megállapításával, hogy a biztosított gépkocsi kulcsainak száma a biztosítás elvállalása szempontjából, meglétük lopáskár esetén a biztosító helytállása szempontjából lényeges körülménynek minősül. A perben nem volt vitás, a felperesi tanúk - az alperesi kárszakértővel egybehangzóan - állították, hogy a gépjármű megvásárlása alkalmával a felperes három darab kulcsot kapott. A biztosítási ajánlaton a felperes ennek ellenére a laikus számára is egyértelmű kérdésre úgy nyilatkozott, hogy csak két gépkocsi kulccsal rendelkezik. Ebből következően a bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a felperes a Ptk. 540. § (1) bekezdésében meghatározott közlési kötelezettségét megszegte.

A perbeli bizonyítás tárgyát lényegében az képezte, hogy a három kulcs a káresemény megtörténte után is a felperes birtokában volt, és ezért az eltulajdonítás során a kulcsok nem játszhattak szerepet. Ebben a körben a bíróság a bizonyítást teljes mértékben

lefolyattatta, és a bizonyítékok mérlegelésével arra következtetett, hogy a felperes - állításával szemben - a hiányzó harmadik kulcsot nem adta le a feljelentés megtételekor a rendőrségnek.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére az ítélet megalapozatlanságára hivatkozással akkor kerülhet sor, ha a bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül, iratellenesen mérlegelte, vagy ha mérlegelése a logika szabályainak nem felelt meg. Mivel adott esetben a jogerős ítélet e mérlegelési hibáktól mentes, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nem volt lehetőség. Ebből következően a bíróság a Ptk. 540. § (3) bekezdésének a helyes alkalmazásával állapította meg, hogy az alperes fizetési kötelezettsége nem állt be.

A Legfelsőbb Bíróság nem értett egyet a másodfokú bíróság másodlagos, a Ptk. 556. §-ára alapított jogi indoklásával. Az alperes mentesülését eredményező utóbbi jogalap abban az esetben lett volna megállapítható, ha a perben bizonyítást nyer, hogy a károkozás és a felperes illetve alkalmazottai szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartása között az okozati összefüggés fennáll. A lefolytatott bizonyítás ennek megállapítására nem adott alapot. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú ítélet indokai közül a Ptk. hivatkozott rendelkezésére alapított indokokat mellőzte.

Az ismertetett indokoknak megfelelően az érdemben helyes és megalapozott ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati jogi képviselési díjának megfelelő perköltség megfizetésére és saját perköltsége viselésére.

Budapest, 2009. május 7.

Dr. Bősinger Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k. előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelül:
írnok